

TEGGelsten

FRIENDS: "ALLA KAN!"

SIDA 2

**NYHET!
NATURSPALTEN**

SIDA 2

**UNDERSÖKNING:
PLATS FÖR FÖRENINGAR!**

SIDA 5

METALLFANTAST I ROSA

SIDA 4

**"STAKEN SOM FÖRÄNDRADE
MITT LIV"**

AGNETA ASKELÖF BERÄTTAR PÅ SIDA 2

HJÄLP JAG ÄR TREA

Jag har alltid varit en sån som bestämt mig vad jag vill göra i sista stund. När jag skulle välja gymnasium så skickades min ansökan in sista dagen och då var jag ändå inte säker på vart någonstans jag ville gå.

De två första veckorna av den här terminen så kändes det onekligen konstigt att säga " Jag går i trean." Att tänka sig in i situationen att bara ha två terminer kvar, känna efter hur det känns och sen inse att det gäller mig, tyckte jag var läskigt. Helt plötsligt måste jag på allvar börja tänka på vad jag ska göra efter gymnasiet. Hua! Min framtid är inte längre säkrad av skolans trygga vaggas.

Det märks nu att vi är i slutfasen av förberedelserna inför livet utan skolan. Många påstår att det är jobbigare i tvåan än i trean. Okej det är det men de läxor och uppgifter vi får nu är mycket större och kräver mer analysering. Se bara på projektarbetet. Vi måste lära att ta enormt mycket ansvar för att få allt att gå ihop.

Ett tips som jag skulle vilja ge till alla tvåor, och ettor med för den delen, är att förbered er och lär er att ta er an stora uppgifter och börja fundera på vad ni vill göra efter gymnasiet. Det önskar jag att någon sa till mig förut.

Om man funderar på hur långt livet är så är tre år en fis i rymden.

Lina Högberg
Chefredaktör

P.s. Jag vill uppmärksamma att vi har fått kritik angående denna mening som fanns i TEGelsten 3 "Åka på läger (Ganska mobbat)" Vi ber om ursäkt till er som tog detta personligt eller känner er stötta på annat sätt. D.s.

ALLA KAN!

Förra årets middag för långväga ettor - Dinero Amore. Döptes i år till Dinero Sombrero. Vi lagade och åt tacos i väldigt gott sällskap. Efterrätten Gino var som sänd från himlen! (Recept längre ner på sidan!) Nya kontakter var ledordet medans vi gjorde blandningar av allas härliga ansikten. Vi fotade alla och skrev sedan ut bilder för att klippa och mixa en vild en kompott av oss.

Genom denna middag ger vi dem nya lite kontakter, både i första, andra och tredje ring. Att veta om andra elever som inte kommer från Stockholms närliggande områden kan vara skönt. Dela med sig av hemlängtan kanske? Det behövs nog om man ska klara en längre tid hemifrån. Apropå nya kontakter så kommer snart nya friendsare att förena sig med oss andra. Det betyder nya människor att vända sig till för ALLA, det ser vi fram emot.

Ettorna kommer att få en utbildningsdag, där dem får lära sig mer om mobbing. Tillex: att mobbing kan komma i många olika former; utfrysning, elaka ord. Hur det kan kännas när ingen lyssnar eller i huvudtaget inte kollar åt ditt håll. Tips om vad dem kan göra när situationer uppstår; säga till en lärare är aldrig fel, våga säga ifrån. Detta är bara ett xplock av allt dem får lära sig. Men det viktigaste är nog att ingen handling är för liten, ett leende eller hej kan förgylla någons dag. Jag vill också påminna alla att vi inte är poliser, och inte heller några änglar. Vi är bara vanliga människor och alla måste hjälpa oss framåt på vår väg mot minsta möjliga mobbing.

Vi i Friends skulle uppskatta om alla som har någon ide, om vad vi kan göra för ännu bättre gemenskap på skolan, lägger en lapp i brevlådan utanför Hanna Pohjolas rum eller varför inte prata personligen med någon friendsare eller lärare. (Bilder på oss finns i korridoren, utanför datasal 1.) **Kom ihåg** alla kan hjälpa till, ett leende, ett tips... Listan är oändlig och vi är dem ända som sätter gränserna!
Cajsa Carlsson

NU ÄR DET NYTT LÄSÅR OCH NYTT ELEVRÅD

Nu är det nytt läsår och nytt elevråd. Med nytt menar jag att det har skett en del förändringar. En stor förändring är att man nu kan ställa anonyma frågor till elevrådet och till ledningen på skolan. Om du har en fråga lämnar du den i elevrådets fack och sedan publicerar frågan och svaret i skoltidningen. Smart va?

I år blev jag väldigt glad över att se att det fanns så många i ettan som vill vara aktiva i elevrådet. Om vi är fler kan vi göra mer.

Alla ni som undrar när man kan beställa skoltröjor kan jag meddela att det blir snart. Trycken är redan bestämda, i år kommer vi att ha två tryck, det gamla från förra året och ett helt nytt. I vanliga fall brukar vi i elevrådet ta emot beställningarna på tröjorna men i år gör vi på ett annat sätt. Det företaget vi samarbetar med lägger upp en webbshop till oss på nätet där man kan gå in och beställa själv. Mer om hur detta går till kommer senare.

Vi på skolan har nu en studentkommitté. Den består hittills av Filippa Léon i 3C, Oscar Bondesson i 3A och Linn Karlqvist i 3E. Det är alltså de som kommer att ha hand om beställning av studentmössor och sådant. Vill du vara med i studentkommittén kan du skicka ett mail till någon av dem.

Det är min fasta övertygelse att vi i elevrådet detta läsår kommer att vara mer aktiva och mer engagerade. Ni kommer att få se mer av oss.

/Mimmi Toreheim, Ordförande

STAKEN SOM FÖRÄNDRADE MITT LIV

Ja, jag menar precis vad jag säger. Om inte den femarmade silverljusstaken stått där i hyllan på höglagret, hade mitt liv förmodligen sett helt annorlunda ut idag. Svårt att hänga med? Jag ska förklara..

Läsåret 1998-1999 jobbade jag som svensklärare på Finsta Naturbruksgymnasium i Roslagen. Vilken atmosfär! Får, kor och hästar på ängarna och traktorer med Olby-tunnor på släp, som spred svinkiss på åkrarna. Vilken doft/stank! Passade mig "som fisken...".

Men så kände jag också en driftig man vid namn Magnus Wahlberg, som precis var på gång att starta en friskola med medieinriktning i Täby. Eftersom jag är utbildad journalist med många år inom radio och TV bakom mig, frågade han om jag ville bli lärare där och vara med om att "sjösätta skutan TMG". Det lät onekligen som en spännande utmaning, men jag hade ju min trivsamma arbetsplats på cykelavstånd hemifrån. Varför byta?

Jag satt alltså med möjligheten att välja mellan två olika, men lika lockande, arbeten. Beslutsångest!!! Magnus ringde och tjatade och bad mig åtminstone komma och titta på huset – det f.d. läkemedelsföretaget Sandoz som nu höll på att byggas om till skola. - Ja, titta kan jag väl alltid..., tänkte jag. Det här var i april -99.

I vår kära tegeltrave råder då totalt kaos – öppna fönster där väggbitar kastas rakt ut på gräsmattan. Inomhus - damm och trasiga gipsskivor, hinkar med spackel, golvmattsstumpar, målarpytsar m.m. överallt. Magnus visar stolt runt och berättar om alla framtidsplaner - var klassrummen ska ligga, var lärarnas arbetsrum ska placeras o.s.v. Slutligen hamnar vi längst bort i "höglagret", som då är totalt belamrat med bråte – mest kontorsmöbler.

I en lagerhylla fångar min blick plötsligt en femarmad silverkandelaber!

- Magnus, ser Du ljusstaken där borta? Vems är den? undrar jag.

- Ingen aning, säger Magnus, den har väl någon glömt kvar.

- Vad ska Du göra med den? blir min fråga.

- Tja, den kan väl bli rekvisita vid någon TV-inspelning, föreslår Magnus.

- Om jag tar det här jobbet, får jag staken då? frågar jag försiktigt.

- Visst! Om det är ett villkor så...

Till saken hör att jag några veckor tidigare varit på en loppis och dreglat över precis en sådan ljusstake, men det blev inget köp. Den var för dyr. Helgen efter gick jag tillbaka och tänkte "slå till", men då var den redan såld. Typiskt!

Nu står en likadan kandelaber på ett dammigt lager i den blivande skola där jag är erbjuden jobb. Det måste vara någon mening med det. Ett tecken, liksom.

Dagen efter mailar jag till Magnus de ödesdigra orden: "Ställ undan staken!" = "Jag vill ha jobbet!"

Sedan augusti 1999 har jag varit lärare här på TEG – ett beslut jag aldrig ångrat! Kom gärna upp till mitt rum på våning tre och beskåda "staken som förändrade mitt liv".

Agneta
Lärare i radio, journalistik
och kameraträning

NATUR- SPALTEN

Hej, vi heter Sofia, Ida & Karin och det här är den första, storslagna, succéartade spalten om djur och natur i TEGelsten. Vi kommer att guida er genom naturens förunderliga värld. På vägen kommer vi bland annat att stöta på skogstomtar, blåbär, myror och andra små skogsfenomen. Som trogen medhjälpare har vi vår maskot: Sune Tokboll, en snart välkänd liten hare som trivs på gräsmattan utanför vår vackra skola. Vi har nu kommit in i oktober och den stora äppelsäsongen står för dörren. Varför inte avnjuta denna härliga årstid med en bit hemlagad äppelpaj? Här har vi receptet som får din mun att vattnas:

4 st Äpplen
1 dl Vetemjöl
1 dl Havregryn
1 dl Socker

Skiva äpplena och lägg dem i en ugnsfast form. Blanda ihop mjöl, havregryn och socker tills degen blir som smulor. Strö över smulorna över äpplena och lägg in i mitten av ugnen på 200 grader. Ta ut pajen när den fått en gyllenbrun färg. Servera med vaniljsås eller glass. Äpple är inte bara gott, utan också väldigt nyttigt. Som man brukar säga: "Ett äpple om dagen är bra för magen"

Månadens djur: Hare

I Sverige finns två olika arter av harar: skogsharar och fältharar. Skogsharens päls blir vit eller grå varje vinter medan fältharen har samma färg hela året runt. Som man hör på deras namn så trivs de i skog och på fält. Så ut och spana så kanske du får syn på någon av dessa små skuttande varelser!

Metallfantast i rosa

Tänk dig att du är på ett metal/hårdrocks cafe´ någonstans.. Du är bland människor som älskar musiken som spelas där precis lika mycket som du.

Alla runt omkring dig har Converse, svarta kläder, spretiga och färgade frisyrer och är avancerat liksminkade i ansiktet. Själv står du i Addidas skor, Acne jeans och en T-shirt ifrån Levis eller JL.

Totalt utstirrad. Folk ler åt dig på ett overseende sätt, eller ser bara irriterade ut och muttrar att fjortisarna borde hålla sig till ungdomsgårdarna.

Du blir idiotförklarad på mindre än tre sekunder.

Med en enda blick från dem har ditt värde sjunkit till noll, trots att du är precis lika inbiten metallfantast som dem. Du räknas inte, för dina kläder är fel..

Självklart är det såhär inom många sociala grupper i samhället, har du fel stil så passar du inte in. Och vem tänker på det egentligen? För så har det ju varit ända sedan man föddes, vi har ju jämt delats in i "de duktiga" och "de dåliga" i skolan, eller "de coola" eller "töntarna" i det sociala livet. Man delas in efter hur man klär sig, hur mycket pengar man har, vart man bor, vad man lyssnar på, vad man tror på och så vidare i oändlighet.

Självklart är grupperna i samhället viktiga på sitt sätt, och indelning och flocktillhörighet har ju människan alltid varit beroende av för att överleva.

Men det jag ofta irriterar mig på är att den här gruppindelningen är så djupt inpräntad i våra hjärnor att många människor bara skänker någon en blick och sedan tror att de vet vem den personen är.

I grupperingarna kan du inte vara splittrad och tycka om olika saker, för då anser man att du är en wannabe eller "mindre äkta".

Och självklart tvärt om också: man kanske älskar att klä sig som punkare, även fast man bara lyssnar på Darin och Britney Spears eftersom man älskar den musiken.

Visst har man lätt att ta sig in i något "creddigt" punkgäng (man ser ju först till utsidan) men som, när de får redan på vad du brukar lyssna på, anser att du inte är en "riktig" punkare.

Jag måste säga att jag tycker att det är modigare att våga klä sig som man vill och lyssna på det man vill om det inte överensstämmer med grupperna. En människas passion till en klädstil eller musikstil är precis lika äkta som någon annan som "matchar" sina.

Man behöver inte klä sig som hårdrockare bara för att man gillar musiken.

Och man behöver inte lyssna på punk för att klä sig punkigt.

Och överhuvudtaget så måste man inte endast umgås med människor som är exakt som en själv!

Jag vet att det inte går att förneka att man självklart får sitt första intryck genom utsidan, och jag vet att man naturligtvis kan vilja ge uttryck för sin musiksmak genom kläderna. Men jag skulle verkligen önska att man inte dömde ut personer så fort.

Det finns mer inom en människa än vad man kan se på kläderna eller sminkningen. Och jag anser att ingen annan människa har rätten att bestämma att det du gillar/tror på/lyssnar på är mindre äkta än något annat.

Ingen vill väl ändå vara så ytlig?

Vem är det egentligen som sätter alla trender? Som bestämmer alla stilar som slaviskt måste följas till punkt och pricka? Vem är det som har bestämt att det är coolt att vara tjej och köra cross men töntigt att vara kille och dansa balett? Om båda gör vad de vill, och vad de tycker är kul, vem har då rätt att sätta stämpeln så tydligt i deras pannor?

Och varför accepterar vi det så självklart. Varför tar vi till oss så lätt och fastnar i "vi och dom" tänkandet?

För när man tänker efter så är det ju bara vi som kan påverka och bestämma över hur vi vill att alla ska bli bemötta. Och om vi är alldeles för rädda för att uttrycka våra åsikter eftersom de inte överensstämmer med vad vi "borde" tycka så har vi ju bara förstört för oss själva iallafall..

Nova nilsdotter

UNDERSÖKNING

PLATS FÖR FÖRENINGAR!

Finns det en förening för dig? Hittills finns två föreningar på skolan, och intresset verkar vara stort för att fler ska skapas.

Skolan har idag två föreningar: Idrottsföreningen och Täby Enskildas Warhammer Förening.

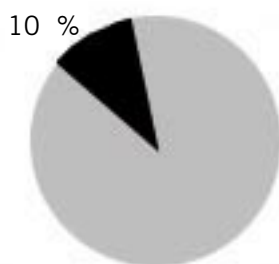
31 elever är aktiva i Idrottsföreningen, som var den första föreningen som startades på skolan. De brukar ha möten en gång varannan vecka. Ordförande och grundare är Erik "Draken" Drakenberg. Medlemmarna har stor påverkan, och får gärna ge förslag till olika aktiviteter.

Den andra föreningen här på skolan, Täby Enskildas Warhammer Förening, startades i år och har 15 medlemmar, med Allan Hennius som grundare.

Warhammer är ett krigsspel som främst vänder sig till alla som är 10 år och uppåt, då denna ålder krävs för att man ska förstå den komplicerade regelboken, som endast finns på engelska. Spelet går ut på att vinna kriget mot sin motståndare genom att använda sig av sin armé av tennsoldater. Tennsoldaterna målar man oftast själv, men det finns även möjligheter att anlita någon att göra det åt en. En armé består oftast av ca 30-100 soldater och kostar ca 2000 kr och uppåt, beroende på hur många och vilka soldater man köper.

Det finns olika sorters "lag" inom Warhammer, Wood elves, Orcs & Goblins och Lizardmen är några av dem.

Skulle du kunna tänka dig att gå med i en förening i skolan?

Nej ■ Ja ■

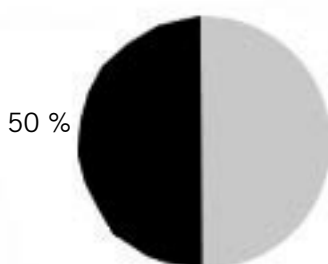
För att få spela en match måste alla soldaterna vara inom samma "lag".

Enligt Allan Hennius är Warhammer ett bra sätt att träffa människor och att få utlopp för sin fantasi och kreativitet. Han startade föreningen för att ungdomar inte ska sluta spela när de kommer upp till gymnasiet och för att man ska träffas och umgås istället för att sitta vid datorn som så många ungdomar gör idag.

Vill du starta en egen förening? Det är inte alls så svårt som det låter. Kom bara på en idé till en förening, hör dig runt lite och se ifall det är några som nappar på idén. Bra tips är att maila runt och att sätta upp lappar i skolan. Om du fått tillräckligt många intresserade kan du sätta en tid för ett möte och där räkna hur många medlemmar du lyckats skrapa ihop. Sedan är det bara att gå och fråga Jan Liljegen (Rektor), Erik Drakenberg (Bitr.rektor) eller Poul Sörensen (VD) om bidrag, ifall du anser att föreningen är i behov av det. Det går även att ta kontakt med någon av skolans lärare som får vidarebefordra ärendet till någon av de ovannämnda.

Funderar du på att starta eller gå med i en förening kan du tänka på vilket bra sätt det är att träffa nya människor och att utveckla sitt intresse på. Man får även prova på nya saker och ha något att göra och längta till på dagarna.

Skulle du kunna tänka dig att starta en förening i skolan?

Nej ■ Ja ■

MATTEPROBLEMET

Problemet med de förfalskade mynten är löst och en av de som lämnade in rätt lösning var Samira i 2e. Av åtta likadana mynt är ett förfalskat. Det kan bara upptäckas genom att det väger lite mindre än ett äkta. Hur kan du med en balansvåg och endast två vägningar kunna hitta det falska myntet?

Av åtta likadana mynt är ett förfalskat. Det kan bara upptäckas genom att det väger lite mindre än ett äkta. Hur kan du med en balansvåg och endast två vägningar kunna hitta det falska myntet?

Så här löste Samira gåtan: *Börja med att väga tre mynt på vardera sida. Om det väger lika mycket kan man väga de två som är kvar. Om inte så tar man slumpvis två av de tre som vägde minst och väger dem. Då ser man vilken som väger minst. Om det väger lika är det tredje myntet falskt. Voila!*

En välförtjänt biobiljett går till problemlösaren, kom in på matematikinstitutionen och hämta. Till dig som tänker: "Det där kunde ju jag också varför fick inte jag någon biobiljett?" vill jag ge ett gott råd: Lämna in din lösning nästa gång! Jag vet att det är många som klurar på problemen och också lyckas lösa dem men det är få som lämnar in lösningar så chansen att vinna är stor. Här kommer nästa problem:

	2							8	
--	---	--	--	--	--	--	--	---	--

Fyll i rutorna med tal så att summan av talen i tre på varandra följande rutor alltid är 11.

Lisa Lindgren

BRUTEN IS

Jag visste direkt att isen var bruten. Även om du inte sa något visste jag det. Jag visste det inom mig själv. När du såg på mig och dina ögon var fulla av självkänsla visste jag det. Ändå sa vi inget på flera minuter, vi bara låg där bredvid varandra. Precis som förut, fast utan tystnaden som vägg, nu var tystnaden en samhörighet. Ett vakuum oss emellan. Inte ens att ha sex hade kommit oss närmre, men nu, att bara ligga utan att säga något, det hade förändrat allt.

När du väl sa något var jag rädd att du skulle suga ut allt vakuum och väggen skulle resa sig igen. Men icke. Vakuumet var kvar, det du sa förändrade inget. "Jag kände inte igen min egen bror." Det var det du sa. Så självklart sagt, det finns inga andra ord som skulle ha kunnat bevara vakuumet. Dina ord gjorde intryck, vakuumet blev till tyngdlöshet, och för första gången på två år visste jag vem du var.

Jag har alltid kunnat se igenom människor, sett deras avsikter, deras dumma och idiotiska avsikter. Därför är det så få som tycker om mig. Dig hade jag aldrig kunnat se igenom. Folk sa att det var för att allt som du var, var det man såg. Jag trodde inte på dem, det är därför jag alltid hållit fast vid dig. Jag hade rätt, du är så mycket mer.

Du smekte mitt inte så lena ansikte. Jag vet inte varför, inte var det så mysigt. Jag började spänna mig igen. Det gjorde inte du, för dig var allt som du, vi, jag, sa lika självklart som innan. Förlåt att jag var så hård och elak mot dig. Jag ville ge igen, även fast du aldrig var hård och elak när jag var trevlig. Två år sätter sina spår. Det har alltid varit du, du som jag kastat mig efter, du som jag längtat efter, du som jag gråtit över, du som jag sårat och du som jag aldrig trodde jag skulle få. Och nu är du här, du är min om jag vill. Jag kan bara sträcka mig efter dig och säga hur mycket jag saknat dig och jag kommer att vara i ditt hjärta för evigt.

Jag tiger. Cigg, säger jag och går. När jag öppnar dörren släpper jag in luft, luft in i vårt vakuum. Din

blick är fortfarande lika självklar, om du bara kunde se på mig som förut. Med is i blicken, varför Anders skulle du bryta sönder isen? Nu kan jag inte längre spegla mig mot dig, nu kan jag bara se in i dig, och det vill jag inte så jag ser bort.

Osäkerheten kommer smygande tillbaka till mig. Att vara otrevlig var alltid ditt försvar. Nu när du tog min roll fanns det bara en roll över till mig, den otrevliga. Du tvingar mig att ta den. Kanske om vi kunde sluta repetera denna pjäs vi håller på med och börjar med en ny kunde vi finna varandra båda två. Inte detta eviga sökande efter någon av oss. Som någon deckarklubb analyserar vi minsta spår av den försvunne och finner att vi själva är hopplösa. Om vi bara kunde hitta den försvunne, ledtrådarna är många, vi behöver flera hundra pärmor för att förvara allt material. Jag har haft pärmarna i säkert förvar. Nu får du ta dem, jag ska flytta. Hämnden är tung.

Mimmi Toreheim

ÄTA MER ÄTA MINDRE ÄTA RÄTT

Hur kommer det sig att unga flickor svälter sig själva till döds, samtidigt som samhället passivt ser på?

Vissa verkar tycka att det är ett uttjatat ämne, men när det fortfarande dör flera miljoner människor i världen varje år av självsvält har man knappast diskuterat det tillräckligt.

Visst pratas det en hel del om det i media. Alla har vi väl sett skräckbilder på flickor, smala som fångarna i koncentrationslägren under Nazityskland, och förtvivlat undrat hur någon kan vilja se ut på det sättet.

Vad många inte tänker på är alla andra flickor/kvinnor, allt från nyhetsreportrar till skådespelerskor – som är de som syns mest i media – faktiskt är närapå lika smala.

De flesta reagerar knappt över deras utstående benknor och fettbefriade kroppar. Varför?

– Jo, för att de är idealet. Det är normalt, eller illusionen om det normala. Det är så man ska se ut, vill se ut, och ingen tänker närmare på det. De är ju snygga, sexiga – vad är problemet?

Problemet heter anorexi. Kvinnor (och även män) får fel kroppsuppfattning och blir fixerade vid mat. Speciellt unga som är osäkra och lättpåverkade drabbas. De skyller alla sina problem på vikten och inbillar sig att de blir accepterade, bara de blir smala, för det är det budskapet de får överallt från media.

Reklam till exempel, spelar på människors osäkerhet och skapar normer som vi sedan försöker uppfylla. De tjänar pengar på vår osäkerhet och utnyttjar vår dåliga självkänsla.

Nu menar jag inte att anorexi är en sjukdom som medias omöjliga ideal skapat. Maten och viktminskningen är trots allt bara symptom på något annat, att man helt enkelt inte mår bra. Men faktum kvarstår att anorexi har ökat de senaste åren och jag tror att om skönhetsidealen hade varit annorlunda, så hade symptomen fått andra uttryck.

Hade det inte hade ansetts snyggt att vara smal, hade vi inte strävat efter att gå ner i vikt och inbillat oss att vi på så vis blir lyckliga.

Det har i dagens samhälle blivit mer ac-

cepterat att inte äta, eftersom vi överallt i media uppmuntras att tänka på vad vi äter för att "må bra", och inte bli överviktiga. Det är nästan som skrämselfpropaganda, "om du äter det här och det här, så blir du fet", man får aldrig koppla bort det.

Visst är fetma och övervikt ett jättestor problem, men vi som är unga, friska och normalviktiga har ingen orsak att oroa oss över det än. Inte förrän vi blir närmare femtio får vi en giltig anledning att börja tänka på sånt, för då kommer vår hälsa vara beroende av det. Nu är vår hälsa snarare beroende av att vi äter ordentligt, får i oss fett och andra näringsämnen som kroppen behöver för att fungera.

Det talas ständigt om alla risker med övervikt, men de flesta av dem är långsiktiga och påverkar inte personen i fråga förrän senare i livet. Anorektiker har stora problem med benskörhet och vissa inre organ slutar fungera som det ska.

Jag läste nyligen en artikel om en tjuugoåring som haft anorexi i flera år, men som nu är frisk, delar av hennes skelett var lika svagt som en 70-åring! När kroppen inte fick näring för att hon inte åt, började skelettet urholkas. Även om hon är frisk nu och äter normalt, kommer hon att få leva med sitt 70-åriga skelett i resten av sitt liv.

Trots det talas det nästan uteslutande om problemen med övervikt och nästan inget alls om undervikt. Överallt kan man läsa om faror med fetma och få bantningstips, men aldrig har jag sett tips på hur man ska äta för att gå upp i vikt.

Om man verkligen värnade om folkhälsan borde man propagera för vikten att äta ordentligt – istället för tvärtom!

Mireanda
Åkermalm

MÅNADENS REKOMENDATION

- BECK

Från början hade jag inte alls tänkt mig att ha Beck som Veckans rekommendation. Faktum är att han inte ens var med på tankekartan. Jag hade planerat några ikoniska artister som Nine Inch Nails, Gary Numan, kanske David Bowie. Men när jag satt och lyssnade på min webradio och funderade blev valet självklart: Beck!

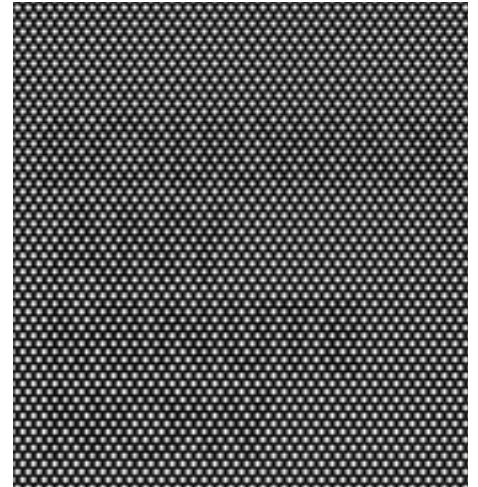
Och nej, inte filmen Beck. Artisten Beck. Vem blandar bättre country, techno och allmänna knasljud än han? Ingen, faktiskt, eftersom ingen annan har försökt. Beck har skapat sin egen genre, det måste medges. En genre som ingen annan någonsin riktigt vågat sig på, helt enkelt eftersom han gör det så bra själv.

Ända sedan Beck 1993 kom ut med hitsingeln "Loser" (som ni säkert känner igen från Markoolios version "Pendeltåg") har han vilt experimenterat med olika ljud: allt ifrån pop, folk, psychedelica, hip-hop och country till blues, R&B, funk, indie, noise, jazz och allt däremellan. Men under alla dessa splittringar så känner man ändå distinkt igen Becks stil. Han behåller alltid det där lite mjuka bland alla industriella, hårda ljud och texterna går alltså i samma kryptiska, lite ironiska stil. Av alla artister som kommit fram under nittioalets kufiska era är nog Beck en av de erkänt mest inflytelserika, och jag råder er starkt lyssna på någon skiva; en av de bästa är i mitt tycke Odelay.

Beck är värd pengarna, jag lovar.

Lina Samulesson

MÅNADENS RECENSION

- Soulwax

Any Minute Now

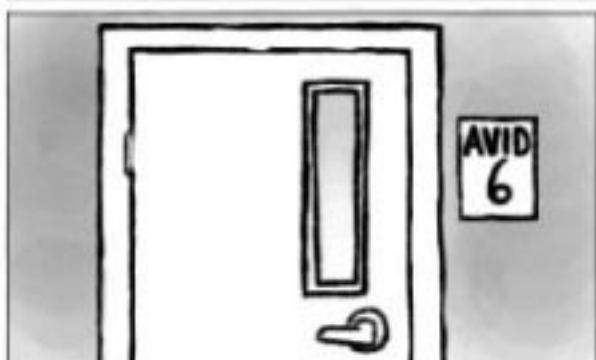
Ja, det är faktiskt såhär framsidan ser ut. Lite blank, lite svårforstådd till en början. Men tittar man närmare avslöjar sig något; bokstäver, tecken, titeln på Soulwax nya skiva: Any Minute Now. En skiva som visar att de, efter sitt debutalbum Much Against Everyone's Advice tagit gigantiska steg framåt, även om också den förra var fruktansvärt bra. Hela skivan känns nästan som framsidan; lite blankt, lite svårforstådd till en början, men efter några lyssningar märker man hur fruktansvärt jävla (ursäkta) bra de egentligen är. Soulwax gör inga dramatiska stilblandningar och anstränger sig inte nämnvärt för att sticka ut, men det gör inget. Det funkar ändå. De har en otrolig känsla för melodi och låtarna bygger upp varandra och liksom fastnar i kroppen efter att man har lyssnat. Utan att ens blanda stilar har de lyckats skapa en egen. Skulle jag tvingas att beskriva det vore det nog någon slags blandning av pop/electronica/indie-jag är inte den bästa på genrens, men en sak vet jag.

Har du inte hört den här skivan har du missat något!

Serier

“Känns det bekant?”

Amelie Pont